

Jeden Mesjasz, ale dwa przyjścia

Autor: James Jacob Prasz

„A spożywając z nimi posiłek, nakazał im: Nie oddalajcie się z Jerozolimy, lecz oczekujcie obietnicy Ojca, o której słyszeliście ode mnie; Jan bowiem chrzczył wodą, ale wy po niewielu dniach będziecie ochrzczeni Duchem Świętym. Gdy oni tedy się zesłi, pytali go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi? Rzekł do nich: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w mocy swojej ustanowił, ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” – Dzieje Apostolskie 1:4-8

Odbudowa

„Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi?” Dużo słyszy się dzisiaj na temat tak zwanego Ruchu Odnowienia (lub Odbudowy) – (Restoration Movement).

Termin „Odbudowa Królestwa” jest użyty tylko w jednym miejscu w Nowym Testamencie, lecz nie w związku z „Kościołem Triumfalnym”, lecz w odniesieniu do Izraela.

Ów Ruch Odbudowy pragnie odrestaurować trzy rzeczy, które notabene nigdy nie istniały.

Pierwszą rzeczą, którą oni chcą odrestaurować, jest pewna wersja eschatologii zwana „Panowaniem” lub „Triumfalizmem” (Dominionizm), która uczy o tym, że Kościół podbije świat dla Jezusa zanim On powróci, aby ustanowić Swoje Królestwo.

Kościół rzeczywiście będzie zwycięski, lecz zwycięstwo to polega na powrocie Chrystusa.

„A Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi” – List św. Pawła do Rzymian 16:20

Daniel mówi specyficznie i wyraźnie o prześladowaniu, które nastąpi w dniach ostatecznych.

„A gdy patrzyłem, wtedy ów róg [mówi tutaj o antychryście] prowadził wojnę ze Świętymi i przemógł ich, aż przyszedł Sędziwy i odbył się sąd i prawo zostało przyznane Świętym Najwyższego, i nadszedł czas, że Święci otrzymali królestwo” – Księga Daniela 7:21-22

Teologia „Królestwa Teraz” (Kingdom Now) fałszywie naucza, że święci posiadą królestwo **PRZED** powrotem Chrystusa, lecz Biblia wyraźnie uczy, że posiadą oni królestwo dopiero **PO** powrocie Chrystusa.

Błędne wierzenia tego typu pojawiały się w rozmaitych okresach historii Kościoła, lecz zwykle występowały one w zwrotnych punktach historii świata.

Podczas rozpadu Cesarstwa Rzymskiego, był tym tak zwany montanizm. Wykazywał on wiele podobnego chaosu, który zaobserwować możemy dzisiaj w przypadku współczesnego Ruchu Odnowienia (Restoration Movement), z naciskiem na „znaki i cuda”, które to przyciągały ludzi do tegoż ruchu, ludzi nie mających żadnego rozeznania w teologii biblijnej. Zawsze występowały również przepowiednie oraz proroctwa, które się jednak nigdy nie spełniały.

W czasie Renesansu byli nimi Anabaptyści z Münster, którzy byli naśladowcami tak zwanych Proroków z Zwickau – grupy, która wyczyniała tego samego rodzaju rzeczy, jakie dzisiaj czynią tak zwani Prorocy z Kansas City, czyli przepowiadali wydarzenia, które nigdy się nie spełniały.

Autorytet proroczy

Drugą rzeczą, którą ten ruch chce odrestaurować, jest pewien absolutnie nie biblijny pogląd na autorytet proroczy. Autorytet proroczy w wersji biblijnej, wiąże się z tym, że prorok **ZAWSZE** jest odpowiedzialny za wypowiedziane słowa.

Kiedyś, ktoś z organizacji „Vineyard” powiedział mi tak: „Ponieważ Nowy Testament mówi, że *cząstkowe jest nasze prorokowanie*, dlatego też ci, którzy idą za John’em Wimberem oraz Paul’em Cainem, mogą mieć częściowo rację lub częściowo być w błędzie, i nadal być biblijnymi prorokami”.

Rozumowanie takie jest całkowicie fałszywe i bardzo niebezpieczne!!!

Autorytet apostołski

Po trzecie, próbują oni odrestaurować wersję autorytetu apostołskiego, która nie jest biblijna. Autorytet apostołski w Nowym Testamencie głównie odnosił się do doktryny.

Czy w Kościele dnia dzisiejszego nadal istnieje autorytet apostołski w kwestii Dwunastu Apostołów? Tak, istnieje on w pismach apostoła Pawła.

Autorytet apostołski był głównie doktrynalny i istnieje on dzisiaj w Kościele, zabezpieczony przez Ducha Świętego w pismach apostołów.

Istnieje też inny rodzaj apostołów, jak na przykład misjonarze zakładający nowe zbory, jednak biblijny autorytet apostołski występuje w liczbie mnogiej.

Pan Jezus wysyłał apostołów parami.

„... rzekł Duch Święty: Odtączcie mi Barnabę i Saula do tego dzieła, do którego ich powołałem” – Dzieje Apostolskie 13:2

Model autorytetu apostołskiego w Ruchu Kościołów Domowych oraz w Ruchu Odnowienia ma strukturę piramidy, w której tak zwany „apostoł” jest tą „główną szczytą”. To, co oni nazywają „autorytetem apostołskim” staje się po prostu formą pasterzowania z batem (heavy shepherding).

Dodatkowo, autorytet apostołski w Biblii zawsze związany jest z odpowiedzialnością. Paweł i Barnaba zawsze byli odpowiedzialni względem zboru w Antiochii, który wysłał ich z misją.

Poza tym, autorytet apostołski w Biblii polegał na wzajemnym podporządkowaniu się jeden drugiemu, tak, jak widzimy to w rozdziale 15 Dziejów Apostolskich. Nigdy nie było to „występem solowym”.

To, co oni dzisiaj nazywają „autorytetem apostołskim” w Ruchu Odnowienia jest jakże często jedynie tym pasterzowaniem z batem opartym na gnostycyzmie. Ludzie ci twierdzą, że posiadają *gnosis* lub subiektywne objawienie. Jeżeli tego nie widzisz, wówczas mówią, że jesteś zwiedziony.

Prawdziwa odbudowa

Niemniej jednak, istnieje prawdziwe odnowienie, prawdziwa odbudowa, lecz odnosi się ona do Izraela. Teologia zastąpienia – jest to fałszywe nauczanie, jakoby Kościół zajął pozycję Izraela – zupełnie neguje proroczy cel Izraela na czasy ostateczne.

Jest to absolutnie nie biblijna nauka. List św. Pawła do Rzymian, rozdział 11, mówi wyraźnie o Izraelu jako „korzeniu”. Korzeń daje wsparcie tobie, a nie ty dajesz wsparcie korzeniowi. Korzeń znajduje się w ziemi. Ponieważ nie widzisz korzenia, nie oznacza to, że go tam nie ma. Jeżeli drzewo nie posiadałoby korzenia, wówczas umarłoby. Jeżeli Pan Bóg skończył już na zawsze z Izraelem, wówczas skończył i z Kościołem. Jeżeli Pan Bóg odrzucił Izraela z powodu ich grzechu i niewierności, wówczas Pan Bóg miałby tyle samo powodów – a może i nawet więcej – żeby odrzucić również Kościół.

Grzechy Izraela powtarzane są w ciągu całej historii Kościoła, włącznie z grzechem składania ofiar z dzieci demonom. Widzimy to dzisiaj w postaci masowego mordowania nienarodzonych dzieci przez nie kliniczne aborcje, które przeprowadzane są nawet w chrześcijańskich krajach zachodnich demokracji.

To, czego uczy rozdział 11 Listu św. Pawła do Rzymian, jest tym, że chrześcijanie z pogan, którzy pokutują i przyjmują Pana Jezusa, wchodzą w miejsce Żydów, którzy tego nie czynią. Zostają oni wszczępieni jako gałęzie w miejsce Żydów, którzy odrzucają ich własnego Mesjasza, lecz korzeniem zawsze pozostaje Izrael.

Wszystko, co jest pod powierzchnią ziemi, jest Staro Testamentowym Izraelem, lecz wszystko, co jest ponad powierzchnią jest Kościołem Nowo Testamentowym. Kościół jest duchową kontynuacją Staro Testamentowego Izraela, a nie jego zastąpieniem.

Odbudowa Izraela

Korzeń nadal pozostaje żydowski. Oryginalne, pierwotne gałęzie były żydowskie. Pierwszymi chrześcijanami byli Żydzi. Ci, którzy pisali Nowy Testament też byli Żydami. Również ostatni chrześcijanie będą Żydami.

Pan Jezus w swoim nauczaniu na Górze Oliwnej, mówił o wymiarach narodowych odbudowy Izraela:

„... a Jerozolima będzie zdeptana przez pogan, aż się dopełnią czasy pogan” – Ewangelia św. Łukasza 21:24

Pan Jezus użył tych samych słów, których użył apostoł Paweł w Liście do Rzymian 11:25, z wyjątkiem tego, że Pan Jezus mówił o Izraelu jako o narodzie.

W Liście św. Pawła do Rzymian rozdział 11, czasy pogan poruszone są soteriologicznie (to znaczy, w odniesieniu do doktryny zbawienia), zaś w rozdziale 21 Ewangelii św. Łukasza, w Kazaniu na Górze Oliwnej, poruszone są eschatologicznie (to znaczy, w odniesieniu do czasów ostatecznych).

Podstawowe znaczenie czasu pogan – który dobiega końca – związane jest z prorocत्वami z Księgi Daniela. Ostateczny Boży plan odkupienia świata, zależy od zbawienia Izraela oraz wypełnienia Bożego planu dla odbudowy Izraela. Jest w tym aspekt narodowy, lecz jeszcze ważniejszy jest aspekt soteriologiczny, jak widzimy to w Liście św. Pawła do Rzymian 11:15, gdzie jest napisane:

„Jeśli bowiem odrzucenie ich jest pojednaniem świata, to czym będzie przyjęcie ich, jeśli nie powstaniem do życia z martwych?”

Boży plan

Nowy Testament mówi o odnowieniu, ale nie w terminologii tego bezmyślnego Ruchu Triumfalizmu, lecz w terminologii Bożego planu na odnowienie Izraela, przez którego błogosławić będzie narody.

Hebrajskie słowo określające zarówno pogan jak i narody jest tym samym słowem *goj*, zaś w liczbie mnogiej *gojim*. Pan Bóg będzie błogosławił Kościołowi poprzez Żydów w dniach ostatecznych.

Pan dał nam te wydarzenia na Bliskim Wschodzie, jako potwierdzenie zbliżającego się powrotu Chrystusa. Wydarzenia te są jednym ze znaków, które przepowiedział Pan Jezus. Dzisiaj mamy wielu fałszywych nauczycieli w ciele Chrystusa, którzy oszukują innych, mówiąc, że te wydarzenia nie są żadnymi prorocznymi znakami, a mówią tak, żeby znieść nawet tych wybranych, którzy nie są przygotowani.

Dlaczego Żydzi odrzucają Jezusa?

Są dwa główne powody, dla których naród żydowski odrzuca Jezusa jako ich Mesjasza. Jednym z nich jest godna pożałowania historia chrześcijańskiego antysemityzmu, zwykle występującego w Kościołach rzymskokatolickim oraz prawosławnym.

Pożałowania godnym przykładem był również Marcin Luter, którego prace natchnęły Adolfa Hitlera do napisania *Mein Kampf*.

Luter uważał, że każdy Żyd powinien być zapędzony do zagrody, a mając nóż na gardle, wyznać Chrystusa. Marcin Luter powiedział że: „My, naród niemiecki, staniemy się winni, jeżeli nie będziemy mordować Żydów, aby udowodnić, że jesteśmy chrześcijanami”.

Drugim powodem, dla którego większość Żydów odrzuca Jezusa jako Mesjasza jest to, że Pan Jezus nie zaprowadził światowego pokoju. Nie podbił On wrogów Izraela ani nie ustanowił Mesjańskiego Królestwa w

Jerozolimie. Nie ustanowił On sprawiedliwości dla narodów ani nie zaprowadził ogólnego dobrobytu oraz pokoju na świecie. Jeżeli więc On jest Mesjaszem, mówią, gdzie jest to Jego Mesjańskie panowanie oraz charakter Dawida?

Do końca będą wojny

Odpowiedź na to pytanie znajduje się w Księdze Daniela w rozdziale 9. Mesjasz musiał przyjść i umrzeć przed zburzeniem Drugiej Świątyni. Zaprowadzenie światowego pokoju nie było celem Mesjasza w czasie Jego pierwszego przyjścia. Celem Jego było zajęcie się źródłem problemu czyli grzechem. To w czasie drugiego Swojego przyjścia zaprowadzi On pokój na świecie.

„... potem nadejdzie jego koniec w powodzi i aż do końca będzie wojna i postanowione spustoszenie” – Księga Daniela 9:26

Zgodnie z judaizmem (midrasz Bereszit na stronie 243 wydania warszawskiego) Mesjasz miał nadejść w Roku Pańskim 33. Potwierdzenie tego mamy również w literaturze talmudycznej, która uczy, że Mesjasz miał przyjść i umrzeć przed zniszczeniem Świątyni.

Czytamy również, że w Sanhedrynie płakali i mówili: „Biada nam! Gdzie jest Mesjasz? Powinien już tu być do tej pory”.

Rabin Leopold Cohen

Starszy już wiekiem oraz bardzo ortodoksyjny rabin, Leopold Cohen, próbował zrozumieć rozdział 9 Księgi Daniela. W literaturze rabinicznej starożytnych mędrców znalazł on dwie rzeczy. Pierwszą z nich było to, że Mesjasz powinien być już przyjść, zaś drugą było to, że klątwa spoczywała na każdym Żydzie, który czytałby Księgę Daniela rozdział 9.

W takiej sytuacji rabin Leopold Cohen uczynił jedyną możliwą uczciwą rzecz, jaką mógł w takiej sytuacji zrobić. Stał się pastorem baptystycznym.

Chrześcijański antysemityzm

Stosunkowo łatwo jest zająć się tematem chrześcijańskiego antysemityzmu.

„Jak możesz spodziewać się, żebym uwierzył, że Jezus jest Mesjaszem, skoro chrześcijanie zamordowali moich dziadków, którzy byli Żydami?”

Sposób, w jaki należy potraktować problem chrześcijańskiego antysemityzmu jest następujący. Pokaż Żydom prawdziwego Jezusa – Jezusa, który sam był Żydem – rabina, który nazywał się Jezua ben Josef z Nazaretu oraz przypomnij im, że to właśnie naród żydowski mordował swoich proroków w imieniu Mojżesza. To w imieniu Mojżesza wrzucili oni Jeremiasza do więzienia. To w imieniu Mojżesza Izajasza przecięli piłą na pół. To w imieniu Mojżesza zabili Zachariasza w świątyni. Czy masz odrzucić Mojżesza za to, co Żydzi uczynili w jego imieniu? Czy masz odrzucić Mojżesza za to, że niedawno pewien ortodoksyjny Żyd wtargnął z karabinem maszynowym do meczetu na Hebronie i wymordował prawie pięćdziesięciu muzułmanów? Czy mam zrzucić winę na Mojżesza za to, co złego ludzie czynią w jego imieniu?

No cóż, tym samym nie powinniśmy również obwiniać Pana Jezusa za to, co ludzie czynili w Jego imieniu przez te wszystkie stulecia.

Muszę przyjąć Mojżesza oraz Torę na podstawie tego, co mówił Mojżesz. Muszę również przyjąć lub odrzucić Pana Jezusa oraz Nowy Testament na podstawie tego, czego On nauczał i co czynił.

Wypełnienie wszystkich proroctw

Natomiast drugim tematem i jeszcze inną kwestią jest to, dlaczego Mesjasz nie zaprowadził światowego pokoju. Aby móc uznać Pana Jezusa za Mesjasza, musimy udowodnić, że wypełnił On wszystkie proroctwa Starego Testamentu dotyczące właśnie Mesjasza.

W Starym Testamencie istnieją dwa rodzaje prorocत्व odnoszących się do Mesjasza – prorocत्व dotyczące „Cierpiącego Sługi” (widziane w Pieśni Sługi w Księdze Izajasza, w innych miejscach i w niektórych Psalmach Dawida) oraz dotyczące „Mesjasza Dawidowego” – zwycięskiego, triumfalnego Króla, który podbije Bożych wrogów, ustanowi Królestwo i zaprowadzi światowy pokój rządząc z Jeruzalemu.

Jeżeli Pan Jezus nie jest Mesjaszem Żydów, wówczas nie jest On również Chrystusem Kościoła. *Chrystus* i *Mesjasz* oznaczają dokładnie to samo czyli *Namaszczony*.

Pan Jezus nie wypełnił do tej pory pewnej części prorocत्व Starego Testamentu. Prorocत्व dotyczące „Syna Dawidowego” wypełnił tylko w sensie duchowym, ale nie historycznym. Aby Pan Jezus mógł być Mesjaszem, musi On wypełnić wszystkie te prorocत्व.

Mesjasz „Cierpiący Sługa” nazywa się *HaMaszjach ben Josef* czyli Mesjasz syn Józefa. Mesjasz „Zwycięski Król” nazywa się *HaMaszjach ben David* czyli Mesjasz syn Dawida.

Niedziela Palmowa

Widzimy to na tle żydowskiej Niedzieli Palmowej. Pascha była jednym z trzech świąt pielgrzymich, podczas którego Żydzi śpiewali pieśń, która nazywa się *Hallel Rabah* (urywki z Psalmów od 113 do 118).

Część, która przyciąga naszą uwagę w *Hallel Rabah*, to ta, gdzie śpiewają: „*Hosanna, hosanna, błogostawiony jest ten, który przychodzi w imieniu Pana. Błogostawimy wam z domu Pańskiego. Oddajcie dziękczynienie Panu, gdyż dobry jest, albowiem łaska Jego trwa na wieki. Hosanna, hosanna*”.

Żydzi mieli śpiewać tę pieśń, jednocześnie falując rękami. Pieśń tę mieli również śpiewać w czasie Świąta Szałasów i falować palmowymi gałązkami, które trzymali w rękach.

W Niedzielę Palmową, Żydzi rozpoczynali świętowanie Paschy (która uczy o Mesjaszu, który był owym barankiem przeznaczonym na zabicie) tak, jakby było to Świętem Szałasów, które w typologii kalendarza żydowskiego przedstawia Milenium czyli Tysiącletnie Królestwo.

Święto Szałasów – które widzimy w Ewangelii św. Jana 7:2, nakreślone na tle Księgi Ezechiela rozdział 47 – powiązane jest z myślą żydowską Królestwa Dawidowego.

Dlatego właśnie, kiedy to w obecności Mojżesza i Eliasza Pan Jezus został przemieniony, Piotr chciał zbudować trzy szałas lub przybytki. Piotr mówił wtedy: „*Oto jest Mesjasz. Ustanówmy więc Królestwo!*”

Kiedy Pan Jezus przybył w Niedzielę Palmową, Żydzi oczekiwali kogoś, kto by wypędził Rzymian, w taki sam sposób jak Machabejczycy wypędzili Greków oraz oczekiwali, że ustanowi Królestwo Mesjańskie. Tak więc zaczęli obchodzić Paschę, jak gdyby było to Świętem Szałasów.

W swoim pierwszym przyjściu, Pan Jezus **WYPEŁNIŁ** pierwsze trzy (wiosenne) święta żydowskie według kalendarza żydowskiego: Paschę, Pierwociny (czym właśnie było Jego Zmartwychwstanie) oraz Święto Tygodni (czym właśnie było Święto Zielonych Świąt).

W swoim drugim przyjściu, Pan Jezus **WYPEŁNI** ostatnie trzy (jesienne) święta: Święto Trąb, Dzień Pojednania, a już na końcu oraz ostatecznie, Święto Szałasów.

Wypełnienie wszystkich prorocत्व

Żydzi z czasów Pana Jezusa nie chcieli słyszeć o Mesjaszu Cierpiącym Słudze, który miał przyjść jako Paschalny Baranek ofiarny, przeznaczony na to, aby być zabitym.

Pragnęli oni Zwycięskiego Króla, który założyłby Swe Tysiącletnie Królestwo.

Mesjasz Cierpiący Sługa nazywa się syn Józefa, *HaMaszjach ben Josef*. Mesjasz Zwycięski Król nazywa się syn Dawida, *HaMaszjach ben David*.

Aby móc uznać Pana Jezusa z Nazaretu za **TEGO** obiecanego Mesjasza, wówczas musi On wypełnić **WSZYSTKIE** prorocत्व dotyczące Mesjasza. Lecz Pan Jezus nie wypełnił jeszcze jasno i wyraźnie wszystkich tych prorocत्व. Wypełnił jedynie te prorocत्व, które mówiły o Cierpiącym Słudze, synu Józefa.

Innymi słowy, jest jeden Mesjasz, lecz są dwa Jego przyjścia. W swoim pierwszym przyjściu, Pan Jezus przybył jako syn Józefa, Cierpiący Sługa. Zaś w swoim drugim przyjściu będzie On synem Dawida, Zwycięskim Królem, który ustanowi Swoje Tysiącletnie Królestwo.

Falszywe doktryny: a-milenializm i post-milenializm

Doktryny a-milenializmu oraz post-milenializmu były wymysłem Kościoła rzymskokatolickiego, który podążał za błędami Konstantyna i Augustyna, w okresie, kiedy chrześcijaństwo stało się religią państwową.

A-milenializm oraz post-milenializm są całkowicie niebiblijne.

Z oryginalnej perspektywy żydowskiej Nowego Testamentu, jedynie pozycja pre-milenializmu jest możliwa do utrzymania.

Jeżeli ma nie być Milenium, wówczas Pan Jezus nie jest Mesjaszem. A jeżeli nie jest On Mesjaszem Żydów, wówczas nie może On być Chrystusem Kościoła. Musi On wypełnić wszystkie proroctwa Starego Testamentu, a jak do tej pory wypełnił jedynie proroctwa odnoszące się do syna Józefa, Cierpiącego Sługi.

Odbudowa Królestwa

O co apostołowie rzeczywiście pytali, kiedy mówili: „*Panie, czy w tym czasie odbudujesz Królestwo?*” było tym: „*My wiemy, że jesteś synem Józefa, lecz kiedy będziesz synem Dawida? Kiedy odnowisz królestwo tak, jak to uczynił Dawid?*”

Nawet Jan Chrzciciel nie potrafił tego zrozumieć.

„Wtedy Jan, przywoławszy dwóch spośród uczniów swoich, posłał ich do Pana i kazał go zapytać: Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekiwać mamy?” – Ewangelia św. Łukasza 7:19

Nawet apostołowie, po zmartwychwstaniu Pana Jezusa, będąc na Górze Oliwnej w dniu Wniebowstąpienia, nie byli w stanie zrozumieć, że to jest jeden Mesjasz, lecz są dwa Jego przyjścia.

W swoim pierwszym przyjściu Pan Jezus był Mesjaszem, synem Józefa. W swoim drugim przyjściu będzie On Mesjaszem, synem Dawida, Zwycięskim Królem, który w pełni ustanowi Swoje Królestwo.

Spójrzmy więc na Pana Jezusa, syna Józefa.

Umiłowany Swojego Ojca

„A Izrael kochał Józefa najbardziej ze wszystkich synów swoich ...” – Genesis 37:3 (I Księga Mojżeszowa)

Józef był umiłowanym synem swojego ojca.

„I oto rozległ się głos z nieba: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem” – Ewangelia św. Mateusza 3:17

Mesjasz syn Józefa był umiowanym Synem Swojego Ojca.

Spółeczność i służba

„Rzekł [Izrael] do niego: [Józefie] Idź więc i zobacz, jak się mają bracia twoi i co się dzieje z trzodą, i przynieś mi wiadomość. I wyprawił go z doliny Hebronu; a on przybył do Sychemu” – Genesis 37:14 (I Księga Mojżeszowa)

Józef mieszkał w *Hebronie*, co po hebrajsku znaczy *miejsce społeczności*.

Józef mieszkał ze swoim ojcem w miejscu społeczności i został on posłany przez swojego ojca, aby zobaczyć jak się mają jego bracia.

„Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” – List św. Pawła do Filipian 2:5-8

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” – Ewangelia św. Jana 3:16

Pan Jezus mieszkał w miejscu społeczności ze Swoim Ojcem i został posłany przez Ojca, aby zobaczyć jak się mają Jego bracia.

Grzech Jego braci

„I donosił Józef ojcu ich, co o nich mówiono złego” [o złym postępowaniu swoich braci] – Genesis 37:2 (I Księga Mojżeszowa)

Józef składał świadectwo o grzechach swoich braci, a jego bracia znienawidzili go.

„Jeśli świat was nienawidzi, wiedźcie, że mnie wpierw niż was znienawidził. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; że jednak ze świata nie jesteście, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat nienawidzi” – Ewangelia św. Jana 15:18-19

Pan Jezus składał świadectwo o grzechach Swoich braci, a oni Go znienawidzili.

Nienawidzili Go coraz bardziej

„Pewnego razu miał Józef sen i opowiedział go braciom swoim, oni zaś jeszcze bardziej go znienawidzili” – Genesis 37:5 (I Księga Mojżeszowa)

Józef wyjawiał swoim braciom wywyższoną pozycję, którą miał otrzymać. Oni już obecnie nienawidzili go za to, że składał świadectwo o ich grzechach, a teraz zaczęli już całkowicie nim gardzić.

„I wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego, i wtedy biadać będą wszystkie plemiona ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach nieba z wielką mocą i chwałą” – Ewangelia św. Mateusza 24:30

„A uczeni w Piśmie i arcykapłani chcieli go dostać w swoje ręce w tej właśnie godzinie, lecz bali się ludu. Zrozumieli bowiem, że przeciwko nim skierował to podobieństwo” – Ewangelia św. Łukasza 20:19

Pan Jezus wyjawiał Swoim braciom chwalebłą pozycję, którą miał otrzymać, ale bracia Go nienawidzili.

Zapowiedział, że będzie rządził

Józef powiedział swoim braciom:

„Oto wiązaliśmy snopy na polu; wtem snop mój podniósł się i stanął, a wasze snopy otoczyły go i pokłoniły się mojemu snopowi” – Genesis 37:7

„... Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba” – Ewangelia św. Mateusza 26:64

Józef przepowiedział, że pewnego dnia będzie panował. Pan Jezus również przepowiedział, że pewnego dnia będzie panował.

Odrzucony i skazany

„I ujrzeli go z daleka; lecz zanim się do nich zbliżył, zmówili się, że go zabiją” – Genesis 37:18

„Nie chcemy, aby ten królował nad nami” – Ewangelia św. Łukasza 19:14

„Lecz oni wołali głośno tymi słowy: Ukrzyżuj, ukrzyżuj go” – Ewangelia św. Łukasza 23:21

Zarówno Józef jak i Pan Jezus zostali odrzuceni przez swoich braci oraz obaj zostali przez nich skazani na śmierć.

Odszedł od zmysłów

„Mówiąc jeden do drugiego: Oto idzie ów mistrz od snów!” – Genesis 37:19

„A krewni, gdy o tym usłyszeli, przyszli, aby go pochwyć, mówili bowiem, że odszedł od zmysłów” – Ewangelia św. Marka 3:21

Józef został oskarżony przez swoich braci, że był marzycielem. O Panu Jezusie, Mesjaszu, mówili oni, że odszedł od zmysłów.

Sprzedany za srebro

„Wtedy rzekł Juda do braci swoich: Jaki pożytek z tego, że zabijemy brata naszego i zataimy, żeśmy go zabili? Chodźcie, sprzedajmy go Ismaelitom. Nie podnośmy na niego ręki naszej, gdyż jest on bratem naszym i z ciała naszego. I usłuchali go bracia. Gdy więc przechodzili mężowie, kupcy midianicy, wyciągnęli Józefa ze studni na górę i sprzedali Józefa Ismaelitom za dwadzieścia srebrników” – Genesis 37:26-28

Juda zdradził Józefa i sprzedał go za dwadzieścia srebrników.

„Wtedy odszedł jeden z dwunastu, którego zwano Judasz Iskariot, do arcykapłanów i rzekł: Co mi chcecie dać, a ja go wam wydam? Oni zaś wypłacili mu trzydzieści srebrników” – Ewangelia św. Mateusza 26:14-15

Juda wydał Józefa za dwadzieścia srebrników. Judasz (po hebrajsku jest to dokładnie to samo imię, co Juda) wydał Pana Jezusa, syna Józefa (po inflacji) za trzydzieści srebrników.

Serce sługi

„Józef zdobył jego życzliwość i służył mu. Powołał go więc na zarządcę domu swego i powierzył mu całe swoje mienie” – Genesis 39:4

Wszystko, co robił Józef, robił jako sługa.

„On zaś rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi, a władcy ich są nazywani dobroczyńcami. Wy zaś nie tak, lecz kto jest największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który przewodzi, niech będzie jako usługujący. Któż bowiem jest większy? Czy ten, który u stołu zasiada, czy ten, który służy? Czy nie ten, który u stołu zasiada? Lecz Ja jestem wśród was jako ten, który służy” – Ewangelia św. Łukasza 22:25-27

„Lecz wyparł się samego siebie [Pan Jezus], przyjął postać sługi [Pan Jezus] i stał się podobny ludziom” – List św. Pawła do Filipian 2:7

W tych miejscach czytamy, że wszystko, co czynił Pan Jezus czynił jako sługa.

Powodzenie we wszystkim

„Od tego czasu, gdy powołał go na zarządcę domu swego i całego swego mienia, błogosławił Pan domowi Egipcjanina przez wzgląd na Józefa. I spoczęło błogosławieństwo Pana na wszystkim, cokolwiek miał w domu i na polu” – Genesis 39:5

Pan spowodował, że wszystko, co robił Józef było błogosławione.

„A to, co się podoba Panu, przez rękę jego, aby się szczęśliwie wykonało” – Księga Izajasza 53:10 (tłumaczenie z Biblii Gdańskiej)

Pan Bóg spowoduje również, że wszystko, co robi syn Józefa będzie błogostawione.

Kuszony

„Po tych wydarzeniach żona pana jego zwróciła uwagę na Józefa i rzekła: Połóż się ze mną! Ale on nie chciał i rzekł do żony pana swego: Oto pan mój, mając mnie, nie troszczy się o nic w domu, a wszystko, co ma, mnie powierzył. On sam nie jest w tym domu większy ode mnie, a nie odmówił mi niczego oprócz ciebie, bo ty jesteś żoną jego. Jakże miałbym więc popełnić tak wielką niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?” – Genesis 39:7-9

Józef był kuszony w najwyższym stopniu, lecz wytrwał i nie zgrzeszył.

„Wtedy Duch zaprowadził Jezusa na pustynię, aby go kusił diabeł. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, wówczas łaknął. I przystąpił do niego kusiciel, i rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, powiedz, aby te kamienie stały się chlebem. A On odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych. Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni. I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisano bowiem: Aniołom swoim przykaże o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej. Jezus mu rzekł: Napisane jest również: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego. Znowu wziął go diabeł na bardzo wysoką górę i pokazał mu wszystkie królestwa świata oraz chwałę ich. I rzekł mu: To wszystko dam ci, jeśli upadniesz i złożysz mi pokłon. Wtedy rzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu służyć będziesz. Wtedy opuścił go diabeł” – Ewangelia św. Mateusza 4:1-11

Józef był kuszony w najwyższym stopniu i wytrwał. Mesjasz, syn Józefa, również był kuszony w najwyższym stopniu i wytrwał.

Fałszywie oskarżony

„A gdy zobaczyła, że zostawił swą szatę w jej ręku i uciekł na dwór, zawołała domowników swoich i rzekła do nich: Patrzenie, sprowadził nam męża Hebrajczyka, aby sobie pozwalał z nami. Przyszedł do mnie, aby spać ze mną, lecz ja zaczęłam głośno krzyżeć, i gdy usłyszał, że głośno krzyżałam i wołałam, zostawił szatę swoją u mnie, uciekł i wyszedł na dwór” – Genesis 39:13-15

Józef został fałszywie oskarżony.

„Lecz arcykapłani i cała Rada Najwyższa szukali fałszywego świadectwa przeciwko Jezusowi, aby go skazać na śmierć. I nie znaleźli, chociaż przychodziło wielu fałszywych świadków. Na koniec zaś przyszli dwaj i rzekli: Ten powiedział: Mogę zburzyć świątynię Bożą i w trzy dni ją odbudować. Wówczas powstał arcykapłan i rzekł do niego: Nic nie odpowiadasz na to, co ci świadczą przeciwko tobie? Ale Jezus milczał: Wtedy arcykapłan rzekł do niego: Zaklinam cię na Boga żywego, abyś nam powiedział, czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga. Rzecze mu Jezus: Tyś powiedział. Nadto powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba. Wtedy arcykapłan rozdarł swe szaty i zawołał: Zbluźnił! Czyż potrzeba nam jeszcze świadków? Oto słyszeliście bluźnierstwo” – Ewangelia św. Mateusza 26:59-65

Józefa fałszywie oskarżono na podstawie kłamstw. Mesjasza, syna Józefa, również fałszywie oskarżono na podstawie kłamstw.

Przepowiedział życie i śmierć

„Podczaszy i piekarz króla egipskiego mieli obaj jednej i tej samej nocy sen, a sen każdego z nich co innego oznaczał. A gdy przyszedł do nich Józef rano spostrzegł, że byli zmartwieni. Zapytał więc dworzan faraona, którzy byli z nim w więzieniu, w domu jego pana, mówiąc: Dlaczego to macie dziś twarze ponure? Odpowiedzieli mu:

Mieliśmy sen, a nie ma nikogo, kto by nam go wyłożył. Rzekł do nich Józef: Czy nie do Boga należy wykład? Opowiedzcie mi je! Wtedy przełożony podczaszych opowiedział swój sen Józefowi i rzekł: Śniło mi się, że był przede mną krzew winny. A na tym krzewie były trzy pędy; a gdy zaczął wypuszczać pąki, zakwitł, a jego grona winne dojrzały. A miałem w ręku puchar faraona. Wziąłem więc grona i wycisnąłem je do pucharu faraona, a puchar wręczyłem faraonowi. Wtedy rzekł mu Józef: Taki jest jego wykład: trzy pędy, to trzy dni. Po trzech dniach faraon podniesie do góry głowę twoją i przywróci ci urząd twój, tak że będziesz podawał puchar faraonowi do ręki, jak dawniej, gdy byłeś podczaszym. Jeśli tylko nie zapomnisz o mnie, gdy ci się będzie dobrze powodziło, wyświadcz mi łaskę i wspomnij o mnie przed faraonem, by mnie wydostać z tego więzienia. Uprowadzono mnie bowiem podstępnie z ziemi Hebrajczyków, a tutaj także nie uczyniłem nic złego, za co by mnie miano wtrącić do więzienia. A przełożony piekarzy widząc, że dobrze to wyłożył, rzekł do Józefa: Ja też miałem sen: Oto trzy kosze białego pieczywa były na mojej głowie. A w koszu, który był najwyżej, było różne pieczywo, jakie jada faraon, ptaki zaś wyjadały je z kosza na mojej głowie. Wtedy odpowiedział Józef i rzekł: Oto jego wykład: Trzy kosze, to trzy dni. Po trzech dniach faraon podniesie wysoko głowę twoją, bo powiesi cię na drzewie, i ptaki będą zjadać ciało twoje” – Genesis 40:5-19

Józef przepowiedział, że jeden z tych skazańców będzie żył, a drugi umrze.

„Tedy jeden z zawieszonych złoczyńców urągał mu, mówiąc: Czy nie Ty jesteś Chrystusem? Ratuj siebie i nas. Drugi natomiast, odezawszy się, zgromił tamtego tymi słowami: Czy ty się Boga nie boisz, choć taki sam wyrok ciąży na tobie? Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy, Ten zaś nic złego nie uczynił. I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego. I rzekł mu: Zaprawdę, powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju” – Ewangelia św. Łukasza 23:39-43

Pan Jezus był skazany z dwoma złoczyńcami i przepowiedział, że jeden będzie żył, a drugi umrze.

Obiecane uwolnienie

„Wtedy rzekł mu Józef: Taki jest jego wykład: trzy pędy, to trzy dni. Po trzech dniach faraon podniesie do góry głowę twoją i przywróci ci urząd twój, tak że będziesz podawał puchar faraonowi do ręki, jak dawniej, gdy byłeś podczaszym” – Genesis 40:12-13

Józef zapowiedział uwolnienie tego skazańca.

„I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego. I rzekł mu: Zaprawdę, powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju” – Ewangelia św. Łukasza 23:42-43

Jeszua, syn Józefa, obiecał uwolnienie temu skazanemu człowiekowi. Dzisiaj również obiecuje On uwolnienie wszystkim więźniom, jeżeli będą pokutować i prosić Go o przebaczenie oraz jeśli pójdą za Nim.

Droga zbawienia

Józef został wydany w ręce pogan przez swoich żydowskich braci, lecz Pan Bóg wziął tę zdradę i obrócił ją tak, że stała się ona drogą dla Izraela oraz całego świata, żeby mogli dostąpić wybawienia.

Również Mesjasz, syn Józefa, został wydany przez swoich żydowskich braci w ręce pogan. Pan Bóg wziął tę zdradę i uczynił z niej drogę dla Izraela oraz całego świata, żeby mogli dostąpić zbawienia.

Zapomniany przez tych, którym pomógł

„Lecz przełożony podczaszych nie pamiętał o Józefie, bo zapomniał o nim” – Genesis 40:23

„A Jezus odezwał się i rzekł: Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? A gdzie jest dziewięciu? Czyż nikt się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?” – Ewangelia św. Łukasza 17:17-18

Józef był zapomniany przez tych, którym pomógł. Również syn Józefa był zapomniany przez tych, którym pomógł.

Wyniesiony do Chwały

„Wtedy faraon kazał sprowadzić Józefa, wyprowadzono go więc śpiesznie z więzienia. A gdy się ostrzygł i zmienił szaty, przyszedł do faraona. Do Józefa zaś faraon rzekł: Skoro Bóg oznajmił ci to wszystko, nie ma nikogo, kto by był tak rozsądny i mądry jak ty. Ty będziesz zarządzał domem moim, a do poleceń twoich będzie się stosował cały lud mój, tylko tronem będę większy od ciebie” – Genesis 41:14.39-40

Józef został wyprowadzony z lochów, z miejsca śmierci i został wywyższony przez króla w jednym dniu do miejsca chwały.

„Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie ponad wszelką nadziemską władzę i zwierzchność, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym” – List św. Pawła do Efezjan 1:17-21

Józef został wywyższony w jednym dniu z miejsca potępienia do miejsca chwały. Również syn Józefa, Mesjasz, Pan Jezus, wywyższony został w jednym dniu z miejsca potępienia do miejsca chwały.

Cudowny Doradca

„Do Józefa zaś faraon rzekł: Skoro Bóg oznajmił ci to wszystko, nie ma nikogo, kto by był tak rozsądny i mądry jak ty” – Genesis 41:39

Okazało się, że Józef był doskonałym doradcą. A w Księdze Izajasza 9:5 czytamy:

„... i nazwą go: Cudowny Doradca”.

Wielce wywyższony

„Nadto rzekł faraon do Józefa: Oto ustanawiam cię namiestnikiem całej ziemi egipskiej” – Genesis 41:41

Józef został wywyższony do chwały i czci oraz otrzymał nowe imię.

„Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię” – List św. Pawła do Filipian 2:9

Pan Jezus został wywyższony do chwały i czci oraz został obdarzony nowym imieniem.

Wziął oblubienicę z pogan

„Nadał też faraon Józefowi imię: Safenat-Paneach i dał mu za żonę Asenat, córkę Poti-Fera, kapłana z On. Tak to Józef został namiestnikiem ziemi egipskiej” – Genesis 41:45

Józef, po tym, kiedy już został wywyższony, wziął oblubienicę z pogan.

„Bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem, ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, aby sam sobie przysposobić Kościół pełen chwały, bez zmyły lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i

niepokalany. Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, gdyż członkami ciała jego jesteśmy. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła” – List św. Pawła do Efezjan 5:23-32

Pan Jezus po wywyższeniu wziął oblubienicę z pogan – w metaforze Kościół z pogan. Dlatego właśnie Księga Rut – historia mężczyzny, który będąc Żydem poślubił oblubienicę z pogan – czytana jest w synagogach w czasie Zielonych Świąt, które my nazywamy „narodzinami Kościoła”. W obu tych przypadkach, oblubienica dana jest, żeby mieć udział w chwale.

W wieku około trzydziestu lat

„A Józef miał trzydzieści lat, gdy stanął przed faraonem, królem Egiptu” – Genesis 41:46

Józef miał 30 lat, kiedy rozpoczął swoje dzieło.

„A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu” – Ewangelia św. Łukasza 3:23

Mesjasz, syn Józefa miał 30 lat, kiedy rozpoczął swoją służbę.

„Co wam powie, czyńcie”

„Ale gdy również w całej ziemi egipskiej zapanował głód, lud wołał do faraona o chleb. Wtedy faraon mówił do wszystkich Egipcjan: Idźcie do Józefa i czyńcie, co on wam powie” – Genesis 41:55

„Rzekła matka jego [Pana Jezusa] do sług: Co wam powie [Pan Jezus], czyńcie!” – Ewangelia św. Jana 2:5

Powiedziane było o Józefie: „Czyńcie, co on wam powie”. O Mesjaszu, synu Józefa powiedziano: „Co wam powie, czyńcie”.

Aby zgięło się wszelkie kolano

„Potem zdjął faraon pierścień z ręki i włożył go na rękę Józefa, kazał go też odziać w szaty z delikatnego płótna i zawiesił złoty łańcuch na jego szyi. Kazał go też obwozić na drugim wozie swoim, a wołano przed nim: Na kolana! Tak ustanowił go namiestnikiem całej ziemi egipskiej. Potem rzekł faraon do Józefa: Jam jest faraon, lecz bez twego zezwolenia nie wolno nikomu w całej ziemi egipskiej podnieść ręki ani nogi” – Genesis 41:42-44

Kiedy Józef został wywyższony, każde kolano się przed nim zgięło oraz dana mu była wszelka moc i chwała.

„Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią. I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca” – List św. Pawła do Filipian 2:9-11

„A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi” – Ewangelia św. Mateusza 28:18

Wszelkie kolano zęgnie się przed synem Józefa. Dana Mu jest wszelka moc na niebie i na ziemi.

Chleb życia

„A głód był na całej ziemi. Wtedy otworzył Józef wszystkie spichrze i sprzedawał Egipcjanom zboże, gdyż głód coraz bardziej dawał się we znaki w ziemi egipskiej. Ze wszystkich stron ziemi przychodzili ludzie do Egiptu, do Józefa, aby zakupić zboża, gdyż wielki głód był na całej ziemi” – Genesis 41:56-57

„Odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy taknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie” – Ewangelia św. Jana 6:35

„I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” – Dzieje Apostolskie 4:12

Cały świat zwracał się do Józefa po chleb – nie było żadnego innego sposobu, żeby mógł być wybawiony. Obecnie nie ma żadnej innej drogi zbawienia jak tylko poprzez syna Józefa, Jezusa Mesjasza.

Nie potrzebował świadectwa o ludziach

„Usiedli naprzeciw niego, od najstarszego do najmłodszego według wieku, i ze zdziwieniem patrzyli jeden na drugiego” – Genesis 43:33

Dlaczego? Ponieważ Józef znał dawną, grzeszną historię swoich braci.

„Ale sam Jezus nie miał do nich zaufania, bo przejrzał wszystkich, i od nikogo nie potrzebował świadectwa o człowieku; sam bowiem wiedział, co było w człowieku” – Ewangelia św. Jana 2:24-25

Jezus Mesjasz jest jak Józef, znający dawną historię oraz grzechy Swoich braci.

Nierozpoznany za pierwszym razem

Tak jak czytamy w Księdze Genesis, bracia Józefa nie poznali go za pierwszym razem, lecz poznali go dopiero za drugim razem.

„Wtedy Józef nie mógł już opanować się dłużej wobec wszystkich, którzy stali wokół niego, i zawołał: Wyprowadźcie wszystkich ode mnie. I nie pozostał przy nim nikt, gdy Józef dał się poznać braciom swoim. Zapłakał tak głośno, że usłyszeli to Egipcjanie i usłyszał to dwór faraona. Potem rzekł Józef do braci swoich: Jam jest Józef! Czy żyje jeszcze ojciec mój? A bracia jego nie mogli mu odpowiedzieć, bo się go złękli. Józef zaś rzekł do braci swoich: Zbliżcie się, proszę, do mnie! A gdy się zbliżyli, rzekł: Jam jest Józef, brat wasz, którego sprzedaliście do Egiptu” – Genesis 45:1-4

Bracia Józefa nie poznali go za pierwszym razem, lecz dopiero za drugim.

„Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym” – Księga Zachariasza 12:10

Bracia Mesjasza, syna Józefa, nie rozpoznali Go w czasie Jego pierwszego przyjścia, ale poznają Go w czasie Jego drugiego przyjścia i zobaczą, że Ten, którego zdradzili jest Tym, który może ich zbawić.

Ten, który został ukrzyżowany jest Odkupicielem, Królem. Syn Józefa jest również synem Dawida. Cierpiący Sługa jest również Zwycięskim Królem.

Gdy jego bracia pokutowali, on im przebaczył. Kiedy bracia Pana Jezusa czyli naród żydowski, będzie pokutował, On również im przebaczy.

Na początku Józef używał narodu egipskiego czyli pogan, żeby dać swoim braciom chleba, lecz nadszedł taki czas, kiedy to poganie zostali odesłani, a wtedy dał się poznać swoim żydowskim braciom.

Obecnie syn Józefa używa narody nie żydowskie (po hebrajsku *gojim*), chrześcijan, aby dawać pożywienie, Chleb Żywota Swoim braciom, lecz nadejdzie taki czas w okresie Wielkiego Prześladowania, kiedy to syn Józefa osobiście im się objawi.

Wszelka władza w ręce Króla

„I tak wykupił Józef wszystkie ziemie uprawną dla faraona (...) Tak to cały kraj stał się własnością faraona” – Genesis 47:20

Józef, po swoim wywyższeniu, oddał wszystko w ręce faraona.

„Potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc” – 1 List św. Pawła do Koryntian 15:24

Józef oddał wszelką władzę i autorytet w ręce króla.

Mesjasz, syn Józefa, odda wszelką władzę i moc w ręce Króla.

Zbawiciel

„Oni odpowiedzieli: Utrzymałeś nas przy życiu, obyśmy tylko zyskali łaskę w oczach pana naszego, a będziemy niewolnikami faraona” – Genesis 47:25

Józef uznany został za wybawiciela narodu.

„Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi, nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który dał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach” – List św. Pawła do Tytusa 2:11-14

Mesjasz, syn Józefa, Pan Jezus Chrystus, jest uznawany za Zbawiciela całej ludzkości.

Nierozpoznany

„Chociaż Józef poznał braci swoich, oni go jednak nie poznali” – Genesis 42:8

Kiedy Józef został odziany w egipskie szaty królewskie, wówczas stał się nie do poznania dla swoich hebrajskich braci.

Po pierwszym wieku, Pan Jezus ogłoszony został Królem pogan. Zapomniano bowiem, że przybył On jako Król Żydów, tak więc stał się całkowicie nierozpoznawalny dla Swoich hebrajskich braci.

Jeden Mesjasz, ale dwa przyjścia

„Nadał też faraon Józefowi imię: Safenat-Paneach” [zbawca świata] – Genesis 41:45

Józef otrzymał nowe imię, kiedy został wywyższony.

Nie Żydzi nazywają rabina Jeszucę ben Josefa, Jego nowym imieniem – Jezus – czyli grecką transkrypcją Jego hebrajskiego imienia. Jego oryginalne hebrajskie imię brzmi Jeszua.

Jest jeden Mesjasz, ale są dwa Jego przyjścia. Pan Jezus powróci jako syn Dawida. Ujrzy Go każde oko. Żydzi będą patrzeć na Niego, na Tego, którego przebodli i będą Go oślakować, jak się oślakuje jedynaka.

Ci, którzy patrzą na Pana Jezusa, Tego, którego przebodliśmy oraz oślakują tak, jak się oślakuje jedynaka, otrzymają takie same błogosławieństwo i obietnice, jakie dał Swojemu ludowi.

Mesjasz syn Józefa powróci jako Mesjasz syn Dawida. On też odbuduje królestwo Izraela. †††

Moriel Ministries
God is my Teacher

